

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BERTOLT BRECHT

sofokles'in antigone'si

ÇEVİREN: AHMET CEMAL İKİNCİ BASKI

Y A P I K R E D İ Y A Y I N L A R I

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://fantey.org>

Bertolt Brecht • (1898-1956) Yüzyılımızın en büyük tiyatro adamlarından. Liseden sonra bir süre tıp öğrenimi gördü. Genç yaşlarından başlayarak, kendini tümüyle edebiyata ve tiyatroya verdi. İlk oyunu *Baal*'i 1918 yılında kaleme aldı. Berlin'e yerleştikten sonra, dramaturg olarak ünlü tiyatro yönetmeni Max Reinhardt'ın yanında çalıştı. Dışavurumcu akım doğrultusunda yazdığı ilk dönem oyunlarının ardından, kendi epik tiyatro anlayışını kurama dönüştürmeye başladı. Yeni dramaturji anlayışının oluşmasında, bir süre birlikte çalıştığı Erwin Piscator'un etkisi de büyük oldu. II. Dünya Savaşı'nın ardından Doğu Berlin'e yerleştikten sonra kurduğu *Berliner Ensemble* adlı tiyatro topluluğuyla dünya çapında üne kavuştu. Oyunlarının dışında şiirler, öyküler, romanlar ve kuramsal yazılar da kaleme aldı.

Galileo Galilei'nin Yaşamı (Çev. Adalet Cimcoz), *Kafkas Tebeşir Dairesi* (Çev. Can Yücel), *Cesaret Ana ve Çocukları* (Çev. Can Yücel), *Tiyatro İçin Küçük Organon* (Çev. Ahmet Cemal), *Yuvarlak Kafalar ve Sivri Kafalar* (Çev. Can Yücel), *Üç Kırışıklık Opera* (Çev. Sevgi Soysal), *Me-Ti'nin Özdeyişler Kitabı* (Çev. Ahmet Cemal), önemli eserleri arasındadır.

BERTOLT BRECHT
SOFOKLES'İN ANTİGONE'Sİ

ÇEVİREN:
AHMET CEMAL

Şiir - 7
ISBN 975-363-250-9

Sofokles'in Antigone'si / Bertolt Brecht
Özgün Adı: Die Antigone von Sophokles
Çeviren: Ahmet Cemal

© Yapı Kredi Yayınları Ltd. Şti., 1993
Türkçe çevirinin tüm yayın hakları saklıdır.
Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın
hiçbir yolla çoğaltılamaz.
1. Baskı Kasım 1993
2. Baskı İstanbul, Mayıs 1994

İstiklal Caddesi, No: 285-287 Kat: 5 B Blok
Beyoğlu 80050 İstanbul
Telefon: (212) 293 08 24 Faks: (212) 293 07 23

Kapak ve Sayfa Düzeni: Mehmet Ulusel
Ofset Hazırlık: Nahide Dikel
Düzeltili: Mustafa Irgat
Baskı: Altan Matbaacılık Ltd. Şti.

ANTIGONE

Çık zamanın bulutlarından
Ve yürü bir zaman, önümüzde
Sen ey dost, kendinden emin
İnsanların, korkulara
Korku salan o hafif
Adımlarıyla.

Biliyorum, nasıl
Korktuğunu ölümünden, ama
Onursuz bir yaşamdı, seni
Daha da korkutan.

Ve uzlaşmadın iktidardakilerle,
El uzatmadın karışıklık peşinde
Koşanlara, ne de unuttun ayıpları,
Bırakmadın otlar bitsin
Kötülüklerin üstünde.
Selam sana!

Bertolt Brecht, 1948

BRECHT'İN ANTIGONE'Sİ...

Klasik eserlerin yazılışlarından yüzyıllar sonra uyarlamalara konu olmaları, dünya edebiyatında sıkça rastlanan bir durumdur. *Goethe*'nin *Euripides*'ten yaptığı *Iphigenie* uyarlaması, *Molière*'in *Amphitryon*'unun *Kleist* tarafından gerçekleştirilen uyarlaması, *Brecht*'in *Shakespeare*'den *Coriolanus*, *Anna Seghers*'den *Jeanne d'Arch*, *Molière*'den *Don Juan* ve nihayet *Sophokles*'den yaptığı *Antigone* uyarlamaları, bu çalışmaların bazı örnekleridir.

Sophokles'in *Antigone*'si, 16. yüzyıldan başlayarak pek çok yazara esin kaynağı olmuş, hem bağımsız eserlerde, hem de çeşitli uyarlamalarda işlenmiştir. *Antigone*'nin modern edebiyat üzerindeki etkisi de çok yoğun olmuş, yapıdaki bütünlük ve trajik karşıtlıkların belirliliği, 19. yüzyıl estetiğinde bu eserin tragedya türünün prototipi sayılmasına yol açmıştır. *Hegel*, *Antigone*'de trajik öğeye ilişkin kendi estetik görüşlerinin doğruluğunun kanıtını bulmuştur. Bu arada yorumlarda da farklılık olmuş, örneğin *Hegel*, eserdeki karakterler arasındaki çatışmayı, devlet ile aile arasında bir çatışkı olarak ele alırken, *Jean Anouilh*, 1942 yılında kaleme aldığı kendi *Antigone*'sinde, tanrılardan arındırılmış bir dünyada, eylemlerinin tek yasasını: yaşam karşısındaki kişisel tutumlarından türeten iki insanı işlemiş, yaşamı evetleyen bir *Kreon* ile yaşamı olumsuzlayan bir *Antigone* arasındaki çekişmeyi tragedya temeline oturtmuştur.

Sophokles'in büyük bir olasılıkla ilk kez İ.Ö. 442 yılında Atina'da sahnelenen *Antigone*'nin konusu özetle şöyledir: Thebai kralı Kreon, anavatanına karşı düşmanlarla birleşmiş olan Polyneikes'in cesedinin gömülmesini yasaklamıştır. Ölenin iki kızkardeşinden İsmene, bu emri bir tür kader sayıp boyun eğerken, Antigone, hümanist bir tutumla ve "yazılı olmayan yasalara" atıfta bulunarak bu emre karşı çıkar ve kardeşinin cesedini gizlice gömer. Bu noktadan sonra tragedyanın odak noktasını, Kreon ile Antigone'nin kendi tutumlarını savunmaları oluşturur. Kreon, Antigone'nin ölüm cezasına çarptırılmasında direnir; ancak katı tutumu nedeniyle sonuçta kendi oğlunu, dahası Thebai'yi de yitirir.

Sophokles'in *Antigone* tragedyası, antik çağın en yetkin düzeydeki politik tiyatro örneklerinden biridir. *Brecht*'in uyarlaması okunurken bu noktanın gözönünde tutulması, önemlidir. *Sophokles*, Kral Kreon'un Polyneikes'in cesedinin gömülmesini yasaklamasını, iktidarın kötüye kullanılması olarak yorumlamış, iktidarın karşında insanlık onurunu savunmayı amaçlamıştır. Eski Yunanlıların inançlarına göre gömülmeyip, açıkta çürümeye bırakılan, kuşlara ve köpeklerle yem olması öngörülen ceset, ölen açısından büyük bir ayıp ve lekelenme (*Miasma*) sayılırdı; bu nedenle ölen kim olursa olsun, cesedini böyle bir kadere yargılı kılmak, iktidarın kötüye kullanılmasıyla eşanlamlı görülürdü. Bu bağlamda olmak üzere, siyasal gücün sınırlarının, ancak ölümün başladığı noktaya kadar uzanabileceği, ondan öteye geçemeyeceği görüşü, *Sophokles*'in tragedyasında, *Antigone*'nin ağzından çok açık biçimde dile getirilmiştir.

Bertolt Brecht, 1947 yılında kendi *Antigone* uyarlamasını kaleme alırken, kendi deyişiyle "2500 yıllık bu şiirin" Alman şairi *Friedrich Hölderlin* tarafından 1803 yılında yapılan Almanca çevirisinden yararlanmış; zaten *Brecht*'in çalışmasına verdiği ad, *Sophokles*'in *Antigone*'sinin *Hölderlin* çevirisine dayanılarak sahneye uyarlanmış biçimi'dir. (*Die Antigone des Sophokles nach der Hölderlinschen Übersetzung für die Bühne bearbeitet*). *Brecht*, tragedyayı yeniden kaleme alırken şiirsel yapıyı geniş ölçüde korumuş, başına 1945 Almanyası'nda geçen ve tragedyanın içinde yaşanan dö-

nemle ilintisini sağlayan kısa bir önoyun eklemiştir. Yeniden kaleme aldığı bölümlerle ise, antik çağın insanoğlunun kaderin karşısında bütünüyle güçsüz olduğu görüşünün yerine, "Insanoęlunun kaderi yine doğrudan insanoğludur" görüşünü savunmayı öngörmüştür.

Türkçe çeviriyi gerçekleştirirken, kendimce bir ilke saptadıktan sonra işe koyuldum. Bu ilke, "Brecht'in uyarlamayı yaparken kendine tanıdığı özgürlüğü çeviriye de uygulamak" diye tanımlanabilir. *Brecht*, uyarlama sırasında yeni bir metin kurarken, kimi yerlerde çok belirgin olmak üzere, *Hölderlin*'in şiirseliliğini -en azından satır aralarında- yansıtmayı amaçlamıştır. Bu amacı ben de Türkçe çeviride gerçekleştirmeye çalıştım

Değerli tiyatro sanatçısı, sevgili dostum *Zeliha Berksoy*'un önerisi olmasaydı, böyle bir çalışmayı hiç kuşkusuz gerçekleştirmeyecektim. Bu nedenle, *Brecht*'in *Antigone*'sinin çevirisini *Zeliha Berksoy*'a bir armağan olarak sunmakla, kendisine olan teşekkür borcumu biraz olsun yerine getirebilmiş olmayı umuyorum.

Ahmet Cemal

ÖNOYUN

Berlin. 1945 Nisanı.

İki kızkardeş sığınaktan evlerine dönerler.

BİRİNCİ KIZKARDEŞ

Birlikte çıkıp geldiğimizde sığınaktan,
Üstelik evi de bıraktığımız gibi bulduğumuzda
Karşıdaki alevlerle daha da aydınlık, sabahtan,
İlk kızkardeşim oldu anlayan, birşeylerin döndüğünü.

İKİNCİ KIZKARDEŞ

Söyle kardeşim, neden açık durmakta kapımız?

BİRİNCİ KIZKARDEŞ

Alevlerin soluğudur onu böyle iten, acımasız.

İKİNCİ KIZKARDEŞ

Söyle kardeşim, bu tozdaki izleri bırakan kimdir?

BİRİNCİ KIZKARDEŞ

Önemli değil, yukarı koşan biridir.

İKİNCİ KIZKARDEŞ

Söyle kardeşim, bu çuval da nedir böyle, köşede?

BİRİNCİ KIZKARDEŞ

Şükret bir çuvalın geldiğine, çuvala çalınacak yerde.

İKİNCİ KIZKARDEŞ

Bak kardeşim, bütün bir topak domuz yağı ve bir somun ekmek!

BİRİNCİ KIZKARDEŞ

O halde korkacak bir şey yok demek.

İKİNCİ KIZKARDEŞ

Söyle kardeşim, kim gelmiş buraya?

BİRİNCİ KIZKARDEŞ

Nereden bilirim ben?

Belki de kursağıma bir lokma girsin isteyen biriydi gelen.

İKİNCİ KIZKARDEŞ

Oysa ben biliyorum! Ah, biz imansızlar! Ne talihliyiz!

Düşünsene kardeşim, bu dönmüş olan, erkek kardeşimiz!

BİRİNCİ KIZKARDEŞ

Ve sarıldık birbirimize, içimiz neşe dolu.

Çünkü kardeşimiz savaştaydı ve iyiydi durumu.

Kesip domuz yağından, attık ekmekle ağzımıza,

Kardeşimizden bayram armağanları kursaklarımıza.

İKİNCİ KIZKARDEŞ

Sen daha çok ye, canını çıkarıyorlar fabrikada.

BİRİNCİ KIZKARDEŞ

Asıl senin canın çıkmakta.

İKİNCİ KIZKARDEŞ

Ben kolay dayanıyorum, daha kalın kes!

BİRİNCİ KIZKARDEŞ

Diretme bana.

İKİNCİ KIZKARDEŞ

Nasıl gelebildi, kim bilir!

BİRİNCİ KIZKARDEŞ

Birliğiyle gelmiştir.

İKİNCİ KIZKARDEŞ

Acaba
Şimdi nerededir?

BİRİNCİ KIZKARDEŞ

Neredeyse savaş, orada.

İKİNCİ KIZKARDEŞ

Tanrı acısın ona.

BİRİNCİ KIZKARDEŞ

Ama savaş sesleri yankılanmamıştı.

İKİNCİ KIZKARDEŞ

Sormam halaydı.

BİRİNCİ KIZKARDEŞ

Seni korkutmak değildi niyetim.
 Ve öyle sessiz otururken, kapının öte yanından
 Bir ses geldi kulağımıza, kanımızı donduran.

Dışardan bir bağırtı duyulur.

İKİNCİ KIZKARDEŞ

Biri bağılıyor, gidip bakalım dışarıya.

BİRİNCİ KIZKARDEŞ

Otur oturduğun yerde, bakarlar bakınana.
 Ve böylece kaldık yerimizde, kapadık gözlerimizi,
 Görmedik dışarda olup bitenleri.
 Ama yemek yemeyi de kestik ve bakmadık
 Artık birbirimize, kalktık
 İşe gitmek için, her sabahki gibi
 Kızkardeşim tabakları topladı, benim de aklıma geldi,
 Götürdüm kardeşimin torbasını yüklüğe
 Eski eşyalarının durduğu yere.
 Ve orada, bir an sandım kalbim duracak,
 Asılıydı asker ceketi, ancak onun olacak.
 Kardeşim, o artık değil savaşa,
 Kaçıp gitmiş uzaklara.
 Ama savaşa değil artık.

İKİNCİ KIZKARDEŞ

Başkaları hâlâ savaşa, ama o değil.

BİRİNCİ KIZKARDEŞ

Alıp ölüme yollamışlardı.

İKİNCİ KIZKARDEŞ

Ama onları aldatıp kurtardı paçayı.

BİRİNCİ KIZKARDEŞ

Çünkü küçük bir delik vardı...

İKİNCİ KIZKARDEŞ

... ve herhalde oradan sızıştı.

BİRİNCİ KIZKARDEŞ

Artık savaşta değil.

BİRİNCİ KIZKARDEŞ

Ve güldük, içimiz neşe dolu,
Çünkü savaştan çıkmıştı kardeşimiz ve iyiydi durumu.
Ve biz öyle dururken daha orada,
Bir ses geldi kanımızı donduran, kulağımıza.

Dışardan bir bağırtı duyulur.

İKİNCİ KIZKARDEŞ

Kardeşim, kim bağırtıyor böyle kapımızda?

BİRİNCİ KIZKARDEŞ

Yine keyiflerince acı çektiriyorlar insanlara.

İKİNCİ KIZKARDEŞ

Kardeşim, gidip bakalım mı dışarıya?

BİRİNCİ KIZKARDEŞ

Kal olduğun yerde, bakarlar bakınana.
 Böylece bekledik bir süre, kapadık gözlerimizi
 Görmedik dışarda olup bitenleri.
 Artık işe gitmeliydik ve
 Ben oldum gören, ne ise kapı önünde.
 Kardeşim, kardeşim, çıkma sakın,
 Kardeşimizdir evin önündeki.
 Ama ne yazık ki kurtulamamış savaştan.
 Bir kasap çengeline asılı boğazından.
 Gelgelelim çıktı kızkardeşim dışarı
 Ve bastı ta derinden çılgılığı.

İKİNCİ KIZKARDEŞ

Bak, kızkardeşim, asmışlar kardeşimi
 O yüzden çığlıklarla çağırmış bizi.
 Ver çabuk, bıçağı bana ver de
 İpini keseyim, asılı durmasın orada öyle.
 İndireyim vücudunu aşağı
 Ve ovarak döndüreyim hayata.

BİRİNCİ KIZKARDEŞ

Kardeşim, bırak bıçağı yerli yerinde
 Artık döndüremezsın onu geriye.
 Görürlerse eğer bizi onunla
 Bizim de aynı şey gelir başımıza.

İKİNCİ KIZKARDEŞ

Bırak beni, zaten koşamamıştım yardımına
Onu kapımızın önünde astıklarında.

BİRİNCİ KIZKARDEŞ

Ve kızkardeşim çıkmak istediğinde kapıdan
Bir SS belirdi dışardan.

İçeri bir SS subayı girer.

SS SUBAYI

O dışarda, siz de buradasınız, öyle mi?
Sizin kapınızdan çıkmıştı değil mi ki
Haklı olurum düşündüğümde ben de,
Bu haini tanıdığınıza hükmetmekte.

BİRİNCİ KIZKARDEŞ

Bakın bayım, yargılamaya kalkmayın bizi
Çünkü biz tanımıyoruz o sözünü ettiğinizi.

SS SUBAYI

Bu ne istiyor elinde bıçakla, o halde?

BİRİNCİ KIZKARDEŞ

O zaman baktım kızkardeşime.
Kendi içinde ölümün acısıyla
Gidecek miydi kardeşimizi kurtarmaya?
Oysa ölmemiş olabilirdi dışardaki hâlâ.

ANTİGONE

*Kreon'un sarayının önü
Gündoğumu*

ANTİGONE *demir bir testiye toprak doldurmaktadır:*

Söyle, sevgili kızkardeşim İsmene
Ödipus'un soyundan gelen ikizim, söyle,
Kaldı mı daha tanrılarca bize verilmemiş
Kargaşa, hüznün ve ayıplar
Yaşadığımız şu güne kadar?
Onca savaşın içinden, uzun bir savaşta
Yitirdik kardeşimiz Eteokles'i. Genç öldü.
Zalimin ordusunda. Ve ondan da genç olan
Polyneikos, gördü ağabeyini beygirlerin
Nalları altında ezilirken. Ağlayarak
Sürüp atını, bıraktı henüz bitmemiş savaşı,
Çünkü farklıdır savaş ruhunun biçtiği yazgı,
Savaş alanında bir kez eli titreyene.
Kaçan kardeşimiz tam varmışken yedi kapılı
Thebai'nin önüne, rahat bir solukla ve
Ardında bırakarak dereleri, yetiştirdi
Kardeşimizin kanına bulanmış Kreon, herkesi
Kırbacla sürerek savaşa ve parçaladı Eteokles'i.
Söylediler mi, söylemediler mi sana, bilmiyorum,
Ama daha ne kadar kara olabilir, Ödipus'un
Tükenmekte olan soyunun yazgısı?

İSMENE

Pazar yerinde göstermedim kendimi, Antigone.
Tek kelime gelmedi kulaklarıma sevdiklerimizden
Ne sevinçli, ne de acı bir haber veren oldu
Bu yüzden ne daha mutsuzum, ne de daha mutlu.

ANTİGONE

O halde benden duy şimdi. Ve göster
Bakalım, felaketle karşılaşan yüreğin
Bırakır mı atmayı, yoksa daha bir
Derinden mi koyulur çarpmaya.

İSMENE

Sen ey toprak toplayan kardeşim,
Kan rengidir sanki sözlerinden yansıyan
Şu görünüşe bakılırsa.

ANTİGONE

Duy işte: O kardeşlerimiz ki
Sürüklenmişlerdi Kreon'un savaşına
Uzaklardaki Argos'a ve canlarını
Bırakmışlardı, şimdi esirgenmekte
Toprak üstlerinden. Derler ki
Savaştan korkmayan Eteokles, töreler
Uyarınca başında çiçekten taçla
Gömülecekmiş;
Ama ötekine, yani Polyneikes'e gelince
İlân edilmiş ki kentte, o zavallı bedeni

Ne gömülecekmiş, ne de matemle sarılmış.
Bırakılacakmış gözyaşlarıyla ıslatılmadan
Ve mezarsız, kuşlara ziyafet diye,
Her kim ki aksini yapmaya kalkışırsa, taşlanacakmış.
Şimdi söyle bana senin ne yapacağını.

İSMENE

Ne yani, sınıyor musun şimdi beni?

ANTİGONE

Bilmek istiyorum, yardımın olacak mı bana.

İSMENE

Hangi konuda?

ANTİGONE

Gömmek için kardeşimizi.

İSMENE

Kentin sırt çevirdiği kardeşi mi?

ANTİGONE

Kentin savunamadığı kardeşi.

İSMENE

Baş kaldıran kardeşi mi?

ANTİGONE

Evet. Kardeşimi ve hem de senin olan kardeşi.

İSMENE

Yakalar!lar seni, hak hukuk tanımadan.

ANTİGONE

Ama yakalayamazlar
Sadakatimi selamlamadan.

İSMENE

Ey bahtsız kardeşim, şimdi
İstedğin, bir araya getirmek midir,
Ne kalmışsa Ödipus'un soyundan?
Bırak geçmiş, geçmişte kalsın!

ANTİGONE

Daha gençsin sen. O yüzden
Benim kadar yaşamadın kötülükleri.
Geçmişe bırakmak, gömmez geçmişte kalanları.

İSMENE

Şunu da düşün: Kadınız biz
Ve kavga edemeyiz erkeklerle, çünkü
Güçlü değiliz yeterince, demek ki
Boyun eğmeliyiz buna da, daha kötüsüne de.
O halde bağışlasınlar beni toprağın altındakiler;
Zorbalıkla karşımdaki, çıkmam iktidarın sözünden.
Bilgelikten sayılmaz boşuna çabalar.

ANTİGONE

Yalvaracak değilim artık sana.

Git peşinden her buyruk verenin
 Ve yap, sana ne buyurursa.
 Bana gelince, gömeceğim kardeşimi,
 Törenin buyrukları gereği. Ölürsem
 Bunu yaparken, ne zararı var? Huzurlu yatarım
 Huzura ermiş olanın yanında. Kutsal işler
 Bırakıyorum ardımda. O halde zamanı gelmiştir
 Artık yeryüzünden çok yeraltındakilere hizmetin,
 Değil mi ki oradadır sonsuz yerim. Sana gelince
 Gül rezilce ve yaşa gönlünce.

ISMENE

Dinle, Antigone, acıdır elbet taşımak,
 Sonsuz bir ayıbın yükünü, gelgelelim
 Ölçülüdür gözyaşlarının bile tuzu; kurutmaz
 Göz pınarlarını. Keskin balta son verir
 Tatlı bir yaşama, oysa yaşıyorsan, yalnızca
 Acının damarlarını açar. Sonu gelmez yakınmalarının
 Böyle kaldıysan hayatta. Ama çılgık atarken bile
 Duyarsın kuşların uçtuğunu ötelerde, ve buğulansa da
 Gözlerin yaşlarla, yine görebilirsin o eski,
 Bildik karaağaçları ve damları.

ANTIGONE

Nefret ediyorum senden. Bir de utanmadan,
 O delik deşik önlüğünden nasıl sızıp
 Gidiyor acıların, gösteriyorsun, öyle mi?
 Dışarda, çıplak taşın üstündeki et, senin etinden,

Bırakılmış göğün kuşlarına yem diye ve senin için
Şimdiden geçmişe karışmış.

ISMENE

Dediğim şu ki, yalnızca
Kendimi ortaya atmaya yoktur cesaretim, beceriksizim
Ve korkmaktayım senin için.

ANTIGONE

Akıl verme bana! Bak kendi yaşamına sen!
Bırak, hiç olmazsa bu kadarını yapıp,
Kurtarayım ayıbın sürüldüğü yerde onurumu.
Yoksa her zaman değildir kahramanlığım,
Ben de kabullenebilirim
Onursuz bir ölümü.

ISMENE

O halde git topladığın topraklarla.
Çünkü delice konuşmaktasın,
Sevilenden sevgiyle söz etsen bile.

*Antigone testiyle birlikte gider. Ismene eve döner.
Yaşlılar korosu gözlüktür.*

YAŞLILAR

Geldi işte bol ganimetli zafer
Arabalardan yana zengin Thebai'ye
Ve buradaki savaşın ardından

Bırakın artık unutulsun acılar!
 Gelin, bütün tanrıların tapınaklarında,
 Bütün gece korolarla dolsun
 Gelin! Ve yalnız defnelerle bezenmiş Thebai
 Kaptırsın kendini Bacchus'un şenliklerine!
 Ama o, yani zaferin sahibi,
 Menökeus'un oğlu Kreon, koşarak
 Geldi savaş alanından, ganimeti haber vermek
 Ve çağırmak için savaşçıları, şimdi de
 Burada toplantıya çağırdı yaşlıları.

Kreon, evden çıkar.

KREON

Paylaşın kahramanlar her şeyi, Argos
 Diye bir yer yok artık. Hesaplaşma
 Tam oldu. Onbir kentten pek azı kurtulabildi!
 Hani nasıl derler Thebai için: İkiz kardeş
 Gibidir senin mutluluğun; felaket yıpratamaz
 Seni, kendi yıpranır ancak. Mızrağının susuzluğu
 Dinmişti daha ilk yudumda. Ve esirgenmemiştin
 Tekrar tekrar içmesi. Sen, ey Thebai,
 Serdin Argos halkını topraklı aianâ. Kentsiz,
 Mezarsız yatmaktalar şimdi, seninle
 Onca alay etmiş olanlar.
 Ve şimdi bakıyorsun, bir zamanlar
 Onların kenti olan yere,
 Yüzleri parlayan

Köpekleri görüyorsun.
Akbabaların en soyluları uçmakta oraya;
Cesetten cesete konarak.
Ve öyle doyurucu ki ziyafet,
Yiyince havalanamıyorlar yükseklerle.

YAŞLILAR

Güzel, dahası azametli bir görüntü
Çizmektesin bize, ey efendimiz.
Ve denir ki, kentin hoşuna gidermiş
Akıllıca yapılırsa iş: Ganimet dolu arabalar
Çıkarsa yokuş yukarı!

KREON

Biraz sonra, dostlarım, biraz sonra!
Ama şimdi işimiz var! Gördünüz, daha
Asmadım kılıcımı tapınağa.
Çünkü sizi iki nedenden çağırdım buraya;
Biliyorum ki, istemeyeceksiniz savaş
Tanrısından, düşmanı ezip geçen arabalarınızın
Kopmuş tekerleklerinin hesabını, ne de
Savaşta ölmüş oğullarınızın kanı
İçin cimrilik edeceksiniz;
Ama ordu dönerse zayıflamış olarak
Emin yuvasına, çok söylenti dolaşır
Pazar yerinde; o halde bana zamanında
Getirin Thebai'nin kan kaybının
Fazla olmadığının haberini; ikinci

Nedeni ise çağırmanın sizleri buraya,
 Hep bağışlayıcı olan ve bir kez daha
 Kurtulan Thebai halkı, koşup geldi
 Soluk soluğa savaştan dönenlerin
 Terlerini silmek için, bakmaksızın hiç,
 Hırsla savaşanların teri midir akan,
 Yoksa sırf korkudan mı dökülmüş ve
 Kaçarken kalkan tozlarla karışık
 Ter midir diye. O yüzden onaylamanızı
 İsteyerek, gömdüreceğim kent için ölen
 Eteokles'i, çiçeklerle bezenmiş bir mezara;
 Korkak Polyneikes'e gelince, akrabam
 Olan ve Argos halkının da dostu Polyneikes'e,
 Gömülmeden kalacak olduğu yerde.
 Düşmandı hem bana, hem de Thebai'ye.
 Bu yüzden dileğim, matemsiz kalmasıdır ölünün,
 Hem de gömülmeden, herkesin gözü önünde
 Kuşlara ve köpeklere ziyafet diye.
 Zira her kim ki yaşamını vatanından da
 Değerli tutar, o bir hiçtir benim için.
 Ama her kimki iyi niyetlidir kentime,
 İster ölü olsun, ister diri, onunladır
 Takdirim. Umarım onaylarsınız bunu.

YAŞLILAR

Onaylıyoruz hepimiz.

KREON

O halde nöbet tutun dediklerim için.

YAŞLILAR

Böyle bir nöbeti gençlere vermelisin.

KREON

Dediğim o değil. Zaten dışarda nöbetçiler
Ölenin başında.

YAŞLILAR

Peki yaşayanlar için mi
Nöbet tutacağız burada?

KREON

Öyle, çünkü beğenmeyenler var dediğimi.

YAŞLILAR

Aramızda yoktur bu yüzden ölüme gidecek deli.

KREON

Yoktur belki görünüşte. Ama kimileri
Yalnızca başını sallamakla yetindi, o hain
Koparken bizden. Demek ki daha çok şey
Yapmamız gerek, temizlenmeli bu kent..

Bir nöbetçi gelir.

NÖBETÇİ

Efendimiz!
Komutanım, soluk almadan koştum

En çabuk getirebilmek için haberi
Sormayın neden daha çabuk olmadın diye
Çünkü ayaklarım daha hızlı, kafamdaki
Düşüncelerden ya da düşüncelerim
Çekmekte ayaklarımı peşinden, zira
Onca uzun zamandır, soluksuz ve güneşte
Gitmeme rağmen, yine de yürümek denir
Benimkisine.

KREON

Peki neden böyle soluk soluğa
Ya da bunca yavaş?

NÖBETÇİ

Saklamayacağım hiçbir şeyi. Nedendir
Acaba çekinmem söylemekten, kendi
Yapmadığım bir şeyi? Ve üstelik bilmediğim
Zira meçhulümdür bunu sana kimin yaptığı bile.
Cesaret kırıcı olur,
Benim kadar az bileni katı yürekle
Yargılamak.

KREON

Demek işgüzar haberci
Güvenceye almakta kendini
Görevini yapmamışken, koşturdum
Diye bacaklarını!

NÖBETÇİ

Efendimiz, ağır mı ağır bir görev verdiniz
Nöbetçilerinize, gelgelelim
Çabası da ağırdır ağır görevlerin.

KREON

Söyle şimdi o halde ve git yeniden yoluna.

NÖBETÇİ

Söylüyorum işte şimdi. Biri, az önce
Gömdü ölüyü, toprak serperek başına
Akbabalar görmesin diye
Ve kaçıp gitti sonra.

KREON

Ne dedin? Kim cesaret etti buna?

NÖBETÇİ

Bilmiyorum. Ne bir kazma kullanılmıştı
Ne de kürekle toprak atılmıştı.
Ve toprak düzdü, tekerlek geçmemişti.
Tek iz yoktu yapandan. Bir mezar değildi
Açılan, ve toprak da çok yoktu
Sanki korkmuştu da suçlu yasaktan
Pek toprak almamıştı yanına.
Ve bir hayvandan izler de yoktu etrafta,
Ne de gelip parçalamış bir köpekten.
Gördüğümüzde günün ilk ışıklarıyla olanları

Şeytan çarpmışa döndük hepimiz. Ve
Kura beni yolladı sana vermek için
Haber, ey efendimiz. Oysa kimse sevmez
Kötü haberlerin habercilerini.

YAŞLILAR

Ey Kreon, Menökeus'un oğlu, sakın
Olmasın bu işte tanrıların parmağı!

KREON

Bırakın şimdi. Daha da öfkeliendirmeyin beni
Ruhların, tapınakların sütunlarını
Ve kurbanları kirleten bir düşmanı
Şımarttığını söyleyerek! Hayır, olay şu ki
Kimileri hoş görmüyor bu kentte bazı
Yaptıklarını ve homurdanıyorlar arkamdan
Vurduğum boyunduruğa da kolay girmiyorlar
İyi biliyorum onların yaptığını bu işin
Kimbilir nice armağanlarla kandırarak.
Çünkü bütün damgalanmışların arasında
Yoktur gümüşten kötüsü. Bütün bir kenti
Çıkarabilir baştan, erkekleri evlerinden fırlatır
Nice tanrıtanıma eylemler uğruna.
Ama sen, bil ki, getiremezsen bu suçluyu bana
Etiyle kanıyla canlı bir suçluyu,
Boylarsın darağacını, boynunda ipinle
Gidersin yeraltı dünyasına;
Orada görürsünüz bakalım, nereden dolarmış

Cepleriniz ganimetle, orada birbirinize
Vasiyet edersiniz yağmaları ve anlarsınız
Her şeyin kazanç uğruna olmadığını.

NÖBETÇİ

Efendimiz, çok korkacak şeyi vardır
Bizim gibilerin. Ve kapısı çoktur
Demin ima ettiğin yeraltının. Gelince
Asıl korkuma, yeraltına gitmek değil şimdi
Ağzımdan çıkmadı rüşvet diye gümüş aldığım,
Yine de böyle düşünüyorsan eğer, tersine
Çevirebilirim iki defa para kesemi, bakabilesin
Diye, kızdırmaktansa seni karşı koymamla.
Asıl korkum şudur ki, girişince araştırmaya
Bir yağlı organla karşılaşabilirim, çünkü
Yüce efendilerin eli gümüşe değil, organa boldur
Bizim gibiler için. Nasıl anlarsan anla.

KREON

Bana bilmece mi sormaktasın aklınca?

NÖBETÇİ

Yüce dostları vardı yüce ölünün herhalde.

KREON

Ayaklarından yakala onları, erişemiyorsan
Daha yükseklerle! Biliyorum, halinden memnun
Olmayanlar var her yanda. Kimileri sevinçten

Titrer gibi olacaktadırlar zaferimden ve defne tacını
Korkunun kanatlarında yerleştireceklerdir başlarına.
Hepsini bulacağım.

Dönüp eve girer.

NÖBETÇİ

Tehlikelidir, büyüklerin büyüklerle
Kapıştıkları yerler! Ve şaşıyorum ki
Hâlâ buradayım ben, yani öyle bir yerde.

Çekilir.

YAŞLILAR

Çok şey vardır korkunç olan. Ama
Hiçbiri korkunç değildir insanoğlu kadar.
Çünkü denizlerin gecesinde, rüzgâra
Meydan okuduğunda lodoslar, insanoğludur
Kanatlı evlerle açılan enginlere.
İnsanoğludur o cennet gibi yüce, bozulmamış
Ve yorulmak bilmeyen toprakları süren,
Her yıl, kendisine direnen kara sabanla
Çektirerek beygir soyuna.
Bir kuş gibi hafif,
Tuzağa düşürüp avlayabilir kuşları.
Ve ormanlardaki vahşi hayvanları.
Tuzlu su dünyasının sakinlerini ise
Kurnazca örülmüş ağlarla

Eline geçirebilir zeki insanoğlu.
Türlü hilelerle yakalar, dağlarda
Geceleyen vahşi hayvanları.
Sert kılı yeleleriyle, vurabilir dizgine
Beygirleri ve dev gibi boğaları.
İyi öğrenmiştir konuşma sanatını
Ve serbestçe hareket ettirmeyi düşüncelerini,
Devleti yönetecek kuralları koymayı,
Bir de kaçmayı dağların ıslak havasından
Ve yağmurun kurşun damlalarından.
Bilir çaresini her şeyin her yerde.
Çaresiz yakalanmaz hiçbir şeye.
Sınırsızdır bütün bunlar insanoğlunda
Ama vardır yine de bir sınır.
Bulamazsa başkasını, kendine düşman kesilir.
Boğanın önündeymişçesine, eğer boynunu
Hemcinsine, deşsin diye sonunda barsaklarını.
Çıktığında meydan okumaya,
Meydan okuyarı bulur karşısında. Gelince midesine
Yalnız başına dolduramaz, ama kendi
Duvarlarını kendi örür, bir yandan da ister ki
Yıkılmış olsun bu duvarlar! Damları açık kalsın
Yağmurlara! Ve insan
Bir hiçtir gözünde, bu denli
Canavarı kesilmişti kendi türünün.
Şimdi sanki Tanrı baştan çıkartmakta beni
Öyle ki, hem biliyorum, hem de söylememeliyim
Yapanın Antigone olduğunu.

Sen, ey talihsiz baba Ödipus'un
Talihsiz kızı, ne yaptığını sanıyorsun
Devlete başkaldırmakla?

Nöbetçiler Antigone'yi getirirler.

NÖBETÇİLER

İşte bu. Budur o işi yapan. Yakaladık
Mezarı örterken. Ama Kreon, o nerede?

YAŞLILAR

Şimdi çıkmakta evinden.

Kreon evden çıkar.

KREON

Neden getirdin bunu? Nerede yakaladın?

NÖBETÇİ

Buydu mezarı hazırlıyan. Şimdi biliyorsun her şeyi.

KREON

Kim ki bu, yüzünü örtmekteyin?

NÖBETÇİ

Utançtır, çünkü örtünün ardında suçlu var.

KREON

Açık elbet söylediklerin. Ama gördün mü kendin?

NÖBETÇİ

Mezar kazdı senin yasakladığın yerde.
Şansı açılan, açık konuşur elbette.

KREON

Anlat olanları.

NÖBETÇİ

Şöyle oldu: Senden ayrıldığımda
Koca tehditlerinin ardından
Ve temizlediğimizde çürümeye başlamış
Ölünün üstündeki toprakları, oturduk
Yüksek tepeye temiz hava almak için,
Ölünün kokusu fazla yayıldığından.
Uyursak, diye kararlaştırdık, dürteceğiz
Kaburgalarımızı dirseklerle. Sonra ansızın
Açtık gözlerimizi, çünkü yerden esen
Bir sıcak rüzgâr, birdenbire
Bir hortuma çeviriverip kaldırmıştı sisi
Ve koparmıştı vadideki ormandan otları
Öyle dolmuştu ki hava bunlarla,
Kırıpştırmak, ardından da ovmak zorunda
Kaldık gözlerimizi ve ondan sonra gördük
Kızı durmuş, ağlıyordu yüksek sesle,
Tıpkı dönüp, yuvada yavrularını bulamamış
Bir kuş misali, yakınıyordu üstü açık
Gördüğünden ölüyü ve yine toprakla örttü,
Demir testiden üç kez dökerek topladığını.

Hemen koşup yakaladık, şaşırmamıştı.
Suçladık onu, hem daha öncesi hem de řimdiki için.
Ama hiçbir şeyi inkâr etmedi yüzüme, sevimliydi
Üstelik, aynı zamanda da matemli, karşımda.

KREON

Kabul mü, inkâr mı ediyorsun yaptığını?

ANTİGONE

Yaptığımı söylüyorum, inkâra sapmadan.

KREON

Öyleyse söyle bana sözü uzatmadan:
Biliyor musun neydi ilân edilen
Bu ölü için bütün kentte?

ANTİGONE

Biliyordum. Nasıl bilmem ki? Açıldı söylenen.

KREON

Ve cüret ettin karşı gelmeye buyruğuma!

ANTİGONE

Değilmi ki senden, bir ölümlüden çıkmıştı
Bu kural, bozulabilirdi bir başka ölümlü tarafından,
Ve ben ancak biraz daha ölümlüyüm senden,
O kadar. Celgelelim ölürsem zamanından evvel
Ki sanırım olacak bu, derim ki bir kazançtır

Benim için böylesi belki de. Her kim ki benim
 Kadar görmüştür kötülükleri yaşamında
 Biraz yararlı çıkmaz mı ölmekle?
 Öte yandan biraksaydım kendi anamın oğlunu
 Öylece mezarısız, asıl o zaman üzüldürdüm belki de.
 Ama şimdi üzülmüyorum hiç. Buna karşılık
 Bir delilik sayarsan, yukardan baktıklarında
 Parçalanmış birini gömülmemiş görmekten hoşlanmayan
 Tanrılardan korkmamı ve senden korkmamamı, o zaman
 Bırak bir deli yargılasın beni şimdi.

YAŞLILAR

Aynı dikbaşı babanın dikbaşı çocuğu:
 Öğrenmemiş kötü kadere eğmeyi boynunu.

KREON

En güçlü demir bile atıldığında ocağa
 Yitirir direncini, kırılıp gider. Bu hep
 Böyledir, görebilirsin her gün.
 Oysa şuna bak, neredeyse hoşlanmakta
 Yazılı yasalara uymadığı için.
 Ve bir edepsizlik daha, gülüyor yaptığına,
 Yaptığından ötürü öğrenerek. Nefret ederim ancak,
 Suçüstü yakalanan, bir de güzelleştirmeye kalkışırsa
 Yaptığını. Ama akrabam olmasına karşın bana
 Hakaret eden, akrabam olduğu için lanetlemek
 İstemiyorum hemen. Şimdi soruyorum sana:
 Gizlice yaptığın artık çıktığına göre ortaya,
 Kurtulmak için ağır cezadan, söyler misin pişmanlığını?

Antigone susar.

KREON

O halde söyle neden bunca inatçı olduğunu.

ANTIGONE

Bir örnektir telki olmak istediğim.

KREON

Peki aldırıyor musun elimde olmana?

ANTIGONE

Öldürmekten fazlasını yapabilir misin bana?

KREON

Fazlasını değil, ama zaten her şeydir seni öldürmek.

ANTIGONE

Ne bekliyorsun o zaman? Sözlerinin
Hiçbirini beğenmedim, beğeneceğim de yok zaten,
O halde sen de hoşlanamazsın benden,
Halbuki başkaları beğenmişlerdi beni, yaptığım yüzünden.

KREON

Demek inanıyorsun başkalarının da
Senin gibi baktıklarına bu olaya?

ANTIGONE

Onlar da öyle baktılar ve üzülmekte.

Antigone susar.

KREON

O halde söyle neden bunca inatçı olduğunu.

ANTIGONE

Bir örnektir belki olmak istediğim.

KREON

Peki aldırıyor musun elimde olmana?

ANTIGONE

Öldürmekten fazlasını yapabilir misin bana?

KREON

Fazlasını değil, ama zaten her şeydir seni öldürmek.

ANTIGONE

Ne bekliyorsun o zaman? Sözlerinin
Hiçbirini beğenmedim, beğeneceğim de yok zaten,
O halde sen de hoşlanamazsın benden,
Halbuki başkaları beğenmişlerdi beni, yaptığım yüzünden.

KREON

Demek inanıyorsun başkalarının da
Senin gibi baktıklarına bu olaya?

ANTIGONE

Onlar da öyle baktılar ve üzülmekteler.

KREON

Yani savaş yok mu demek istiyorsun?

ANTIGONE

Var, ama senin savaşın.

KREON

Ülke uğruna değil mi?

ANTIGONE

Yabancı bir vatan uğruna. Yetinemedin
Kendi kentinde kardeşlerini yönetmekle,
Oysa ne kadar güzeldir Thebai'nin
Ağaçları altında yaşamak, korkusuzsa eğer; sen
Uzaklardaki Argos'a sürükledin insanlarını
Oradakilere de hükmetmek için. Ve birini
Kasabı kıldın barış içindeki Argos'un. Ama
Şimdi dört parçaya bölünmüş yatanı
Korktu diye teşhir etmektesin, kendi insanlarını
Korkutmak için.

KREON

Tavsiye ederim açma ağzını hiç
Yalnızca kendini düşünenin yararına.

ANTIGONE

Ama ben yine de sesleniyorum size, bana
Yardım edin bu zor günümde, hem kendinize de.

Çünkü iktidar arayan bir kez içti mi tuzlu
Sudan, duramaz artık, hep içmek zorundadır.
Dün kardeşimdi, bugün bende sıra.

KREON

Ve ben de bekliyorum
Kim yardımına koşacak diye.

ANTİGONE *yaşlıların sustuklarını görünce*
Kabulleniyorsunuz demek. Ve tutuyorsunuz çenenizi
Karşısında. Unutulmasın bu!

KREON

Ders vermekte bize.
İstedığı bölünmemizdir Thebai'nin çatısı altında.

ANTİGONE

Sen, birlikten söz eden, yalnızca
Bölünmeyle beslemektesin iktidarını.

KREON

Ancak burada kullandım bölünmeyi, bir de
Savaş alanında!

ANTİGONE

Öyledir elbet. Başkalarına karşı kaba güç kullanan
Çevirir aynı silâhı kendisiyle olanlara da.

KREON

Sanki bu kızcağız, beni akbabalara
Layık görür gibi. Ve sanırım düşseydi
Thebai bölünmüş olarak düşman eline,
Aldırmayacaktın buna, öyle mi?

ANTIGONE

Siz, iktidar sahipleri, hep tehdit edersiniz
Kent düşecek diye, bölünmüşlük yüzünden
Yabancılar yem olacak
Boyun eğerez bunu duyunca, size yeni kurbanlar sunarak
Ama yine de yem olur zayıflayan kent yabancılar.

KREON

Benim kenti yabancılar yem yaptığımı mı
Söylüyorsun?

ANTIGONE

Kent kendini teslim ediyor başkalarına
Senin önünde boynunu eğerek.
Çünkü boynunu eğen insan, göremez
Ötesinde nelerin beklediğini kendisini.
Yalnız topraktır gördüğü ve toprak elbet
Alır sonunda bu kurbanını.

KREON

Aşağıla bakalım toprağı, ey zavallı yaratık, aşağıla vatanını!

ANTIGONE

Yanlış bu söylediklerin. Bir yükür toprak yalnızca.
Vatan tek başına ne topraktır, ne de evdir. İnsanın
Vatanı, terini aktığı yer ya da ateşe kolayca kurban
Giden ev değildir. Boyun eğdiği yerde de değildir vatanı.

KREON

Yani insanı korumaz mı vatan dediğin?
Seni de kendinden saymıyor zaten
Artık vatanın; bir pisliksin sen, yalnızca,
Her yeri kirleten bir pislik.

ANTIGONE

Kimmiş beni vatandan saymayanlar? Kent
Tenhalaştı senin iktidarından bu yana,
Daha da tenhalaşacak.
Neden yalnız döndün? Oysa kalabalıktınız
Giderken.

KREON

Kimlerdir yanımda göremediğin?

ANTIGONE

Nerede o gençler, adamlar? Gelmeyecekler mi artık?

KREON

Nasıl da yalan söylüyor! Herkes biliyor ki
Savaş alanını son silâhlardan da temizlemek

İçin kaldılar geride, onun için yoklar yanımda.

ANTIGONE

Ve son kötülüğünü de tamamlamak için,
Tepeden tırnağa korku kesilmek için, ta ki
Sonunda, yırtıcı hayvanlar gibi avlandıklarında
Babaları bile tanımasın onları diye.

KREON

Ölülere de saygısı yok!

ANTIGONE

Ey aptal insan, haklı çıkmak
Değil ki benim amacım.

YAŞLILAR

Zavalı biri o, önemsemeyin söylediklerini.

KREON

Ben ne zaman gizledim kazanılan için verilen kurbanları?

YAŞLILAR

Ve sen, deli kız, unutma kendi
Matemin yüzünden Thebai'nin görkemli zaferini!

KREON

Ama o istemiyor ki Thebai halkının
Oturmasını Argos'un evlerinde. Sanırım

Buna yeğlerdi Thebai'nin yıkımını.

ANTİGONE

Kendi kentimizin yıkıntıları arasında
Oturacağımıza seninle, daha güvencede
Olurduk düşmanın evlerinde.

KREON

İşte, söyledi şimdi! Ve duydunuz sizler de.
Her yasaya karşı gelmekte bu kendini bilmez,
Tıpkı fazla kalmayacak, dönmeye de niyeti olmayan,
Bohçasını hazırlarken çadırın ipini kesen
Edepsiz bir konuk gibi.

ANTİGONE

Ama ben, yalnız benim olanı aldım, şimdi
Odur benden çalmak istediğin.

KREON

Hep kendi burnunun dikine gitmektesin, görmeden
İlahi devlet düzeninin ne olduğunu.

ANTİGONE

Ey Kreon, Menökeus'un oğlu, dediğin gibi
İlahi bir düzen gerçi, ama yeğlerdim insani olmasını.

KREON

Git artık! Bize düşmandın ve sen de yeraltında

Kalıp unutulacaksın
Tıpkı parçalanmış kardeşin gibi; oda istenmiyor
Yerin altında.

ANTİCONE

Kim bilir, belki başka bir töre geçerlidir orada.

KREON

Asla dost olmaz düşmandan, ölmüş olsa bile.

ANTİCONE

Elbet öyle. Ben nefret için değil, sevmek için yaşıyorum.

KREON

O halde git yeraltına, sevmek istiyorsan
Ve orada sev. Burada senin gibileri
Yaşatmam uzun süre.

İsmene gelir.

YAŞLILAR

Şimdi İsmene giriyor büyük kapıdan,
Sevimli İsmene, barış için geliyor.
Ama gözyaşlarıyla yıkanmakta
Acıların kanıyla beslenmiş yüzü.

KREON

Evet sen! Evinde saklanan sen! İki canavar

Yetiřtirmiřim meğer yılan soyundan kardeş
Diye. Gel ve hemen söyle, sen de çalıştın mı
Mezarda, yoksa suçsuz musun?

İSMENE

Suçlu benim, kardeşim de onaylayacaktır bunu.
Ben de katıldım ve alıyorum üzerime suç.

ANTİGONE

Hayır, izin vermeyeceğim buna. İstemiyordu
İsmene. O yüzden almadım yanıma.

KREON

Çözün aranızda. Karışmak istemem
Küçük hesaplarınıza.

İSMENE

Utanmıyorum kızkardeşimin kötü kaderinden
Ve yalvarıyorum, beni de alsın ortak diye.

ANTİGONE

Hades'in dünyasında bilge olup da
Şu yeraltında konuşanlar adına derim ki:
İstemem yalnızca lafta kalanları sevgileri.

İSMENE

Sevgili kardeşim, belki harcı değildir herkesin
Kendini gözüpek feda etmek,

Ama ölmekse, belki benim gibileri de gidebilir ölüme.

ANTİGONE

Kalkışma benimle ölmeye. Ve davan kılma
Davan olmayanı. Yeterlidir yalnız benim ölmem.

İSMENE

Çok katısin kardeşim, ama seviyorum seni.
Gidersen sen de, ben kimi seveceğim?

ANTİGONE

Kreon var, onu sev. Kal ona, ben sizi bırakırken.

İSMENE

Alay mı etmek istiyor kızkardeşim benimle?

ANTİGONE

Belki acı da vardır içinde ve gözyaşı kabım
Dolsun istiyorumdur!

İSMENE

Sana söylediklerim de doluydu acıyla.

ANTİGONE

Ve güzeldi. Ama ben verdim kararımı.

İSMENE

Yanlış davrandığım için sana, artık

Gerekli değilim yanında, öyle mi?

ANTİGONE

İyi bak kendine, yaşıyorsun. Benim ruhum öldü:
O yüzden ölümlere hizmet edebilirim yalnızca.

KREON

Bakın, aklını kaçırmakta bu kadınlardan biri,
Öteki ise çoktan salmış keçilerini.

İSMENE

Ben onsuz yaşayamam.

KREON

Ondan söz etme, o yok artık.

İSMENE

Ama oğlunun nişanlısını da öldürüyorsun böylece.

KREON

Tek değildir yeryüzünde sürülecek tarla,
Hazırlan şimdi ölmeye. Söyleyeyim sana
Zamanını da: Bacchus şenliklerinde bütün Thebai
Dans etmek için önüme geldiğinde. Götürün
Şu kadınları.

Nöbetçi, Antigone ve İsmene ile eve girer. Kreon muhafızından kılıcı vermesini ister.

BİR YAŞLI *kılıcı alırken:*

Maskeni takınırken zafer dansı için
Çok sert ezme toprağı ve özellikle
Basma yeşillendiğı yere.
Seni öfkeliendirene gelince,
Ey güçlü efendimiz, bırak seni övsün.

BİR YAŞLI *Kreon'a Bacchus değneğini verirken:*

Çok derin olmasın, düşmanını ittiğın
Aşağılamamın kuyulan, yani onu göremeyeceğın
Kadar; çünkü orada, bir kez varınca
Dibe, her şeyi elinden alınan,
Teselli bulur artık. Bütünüyle kurtulur
Utancın yükünden; önce korkmuştur, ama
Sonra korkunç olur, doğrulur,
Bir zamanlar yitirmişken insanlığını,
Anımsar o eskiden yaşadığı kimliğini,
Kalkıp yepyeni biri olur.

YAŞLILAR

Ateşin kemirdiğı evlerinde sabırla otururlardı
Lubdatros kardeşler, üstleri çamurlu, sarmaşıkları
Yiyerek; ve karıları kalmazlardı gece
Onların yanında, gündüzleri de gizlenirlerdi
Bürünüp erguvanlara. Ve hep başlarına düşerdi
Korkutucu kayaların gölgesi.
Ama Peleus aralarına girip, şöyle belli belirsiz
Dokunduğunda değneğıyle, bir anda ayaklanıp

Öldürdüler kendilerine acı çektirenlerin hepsini.
 Acıların en korkuncunu yaşamışlardı kuşkusuz,
 Ama çoğu kez küçücük bir damladır, acının da
 Bardağını taşıran. Koyu bir uyku gibidir yakınma,
 Sanki sonsuzdur zamanları, tükenmişlerin,
 Oysa onların da acılarının sınırı vardır.
 Mehtaplar düzensiz izler birbirini, bir hızlı,
 Bir çabuk, yitip giderler, onca zaman boyunca
 Gittikçe büyür kötülük; şimdi Ödipus soyunun
 Son köklerine de düşmekte bir ışık.
 Gelgelelim düştüğü yeri yakmaz yalnızca
 Ateş, pekçok şeyi birlikte kül eder.
 Tıpkı Karadeniz'de, rüzgârlar kötü estiğinde,
 Tuzlu gecenin bir kulübeye saldırması gibi;
 Karanlık kıyıları sanki dibinden sökölür
 Ve dalgaların hışırtısı inlemelere dönüşür.
 Şimdi Heimon gelmekte, oğullarından küçüğü;
 Üzüntülü elbet, genç kadın Antigone, tam
 Evlenecekken kötülüğün pençesine düşüp
 Elinden gideceği için.

Heimon girer.

KREON

Bak oğlum, bir söylenti dolaştı şimdi,
 Tam geldiğinde; gelişin genç kadın içinmiş
 Önüme, Krala değil, babana gelmişsin, böyle
 İse gerçekten, boşunadır çaban bütünüyle.

Bir sürü gönüllü kurban verdiğimiz, ama
İyi giden savaştan döndüğümde, yalnızca
O kadın oldu zaferi bize layık görmeyen
Ve sade kendi davasına eğilen,
Üstelik de kötü bir davaya.

HEİMON

Ama bende buradayım bu dava için
Ve isterim ki babam, kendi kanından
Gelen sesi kötü yorumlamasın, krala
Kötü bir söylentiden söz ettiğinde.

KREON

Biri terbiyesiz çocuklar getirmişse dünyaya,
Elbet yalnızca onun boşuna çabalarından
Ve düşmanlarının kötü alaylarından söz edilebilir.
Acılar damağını yakar insanın.

HEİMON

Pekçok insanı yönetmekteisin. Seviyorsan eğer
Yalnızca boş söylentileri dinlemeyi her zaman,
Harcama boşuna çabalarını: Çöz yelkenleri,
Artık dümen kullanmayan bir denizci gibi ve
Sürüklen!
Korkuyla titretmekte halkı adın. Onun için
Büyük parıltılar saçsa da, ancak küçük şeylerdir
Herkesin sana söyleyebilecekleri. Ama hısrımlığın
Ayrıcalığı, her şeyin liyakate göre ölçülmemesidir.

Kimi borçlar hiç istenmez bazen hısımlardan; böylece
 Biz de bazen gerçekleri duyabiliriz onlardan,
 Öfkemize rağmen hoşgörülü olabildiğimizden.
 Elbet kardeşim Megareus değil şimdi sana
 Söyleyebileceklerimi söyleyebilecek olan,
 Argos önünde savaştığı ve dönmediği için,
 Bu durumda ben söylemek zorundayım.
 Bil ki kent, için için kaynamakta.

KREON

O halde sen de bilki, çürük çıkarsa benden olan,
 Bu ancak düşmanlarımla işine yarar.
 Belki bazıları vergi ödemekten bıkmıştır
 İnsanlarımla, bazıları da askerlik bıkmıştır,
 Tanımazlar kendilerini belki, bulmaya da
 Çalışmazlar. Ama ancak silâhlarımla gücüdür
 Onları buyruğum altında birlikte ve birbirlerinden
 Ayrı tutan. Gelgelelim boşluklar olursa
 Bu bağlamda, iktidar da bölünmüşlüğü sergileyip,
 Başlarsa sarsılmaya, o zaman çakıtaşı
 Dönüşür bir çığa ve ezer kendini bırakmış binayı.
 Konuş, ama bil ki dinlediğim, kendi yarattığımdır,
 Mızrak fırtınalarına taruttığım oğlumdur.

HELMON

Doğruluk payı var hepsinde. Şöyle denmez mi:
 Yalan tanımaz öerste bilemelisin dilini?
 Antigone istemedi kardeşini azgın köpeklere

Parçalatmayı: Ne kadar büyük olsa da suçu ölenin,
Kent bu kadınla birliktedir onun dileğinde.

KREON

Yeterli değildir bu kadarı. Gevşeklik
Derim ben buna. Çürüyeni kesip atmak yalnızca,
Yetmez -ortada yapılmalı ki bu, başka çürümeye
Yüz tutanlar da unutamasınlar ne yaptığımı.
Ve elim hiç titrememeli, vururken attığımı.
Sana gelince, iyi bilmeden durumu, hem hiç
Bilmeden öğüt vermektesin: Bakıp çevrene
Nereye baktığımı bilmeyen gözlerle
Başkalarıyla düşünmekte, onların diliyle
Konuşmaktasın, sanki iktidar, küçük ve korkak
Bir kulaktan başka bir şey olmasa da,
Benimsetebilirmiş insanlara güç bir görevi!

YAŞLILAR

İnsanın gücünü tüketir acımasız cezaları düşünmek.

KREON

Sabanı iyice bastırmak için toprağa, güç kullanmak gerekir.

YAŞLILAR

Ama yumuşak bir düzen, oynarcasına başarıır pekçok şeyi.

KREON

Çoktur düzenlerin sayısı. Ama kimdir sağlayacak düzeni?

HEİMON

Oğlun olmasaydım bile derdim ki, senindir bu görev.

KREON

Benimse eğer, kendi bildiğimce yapmam gerekir.

HEİMON

Evet, ama doğru bilerek, bilmen gerekeni.

KREON

Bildiğimi bilmeden, bilemezsin ne dediğini.
Dostum musun, nasıl davranırsam davranayım?

HEİMON

İsterdim ki, dostun olayım davranışından ötürü,
Ama sen yalnızca kendini haklı çıkarmaktasın.
Çünkü her kim ki yalnızca kendini önemser,
Düşüncesinin, dilinin ve ruhun başkalarınıninki
Gibi olmadığını söyler, onu açıp baktığında
Boşluktur göreceğin. Oysa bir bilge kişi varsa
Görüşülebilecek, kimse için ayıp değildir
Ondan çok şeyler öğrenip aşırılıklardan kaçınmak.
Bak, şu hızla akan, yağmurla dolmuş derenin önünde
Nasıl geriye çekilmekte bütün ağaçlar, böylece
Yalnız dalları ısınmakta; dereye karşı koyanlar
İse yıkılıp gidiyor hemen; bir gemiyi de
Örnek alabilirsin, hazırlanıp sefere, bırakmazsa
Ne olursa olsun, yelken iplerini gevşek,

Devrilir ve batıp gider sonunda.

YAŞLILAR

Esnek ol bilgelige rastladığın yerde, korkma
Bize değişik davranmaktan; zaafan durakladığımızda insanca,
Sen de bize benze ve çekinme duraklamaktan.

KREON

Ve böylece arabanın sürücüsünü
Yönetsin arabayı çeken atlar,
Bu mudur istediğin?

HEİMON

Atların burnuna çarptığında bir leş kokusu
Leşlerin gömüldüğü yerden, şahlanabilir
Hayvanlar, şaşırıp nereye getirildiklerine
Ve fırlatabilir arabayı da, sürücüyü de
Uçurumun ta dibine. Bil ki bütün kent halkı
Şüphenin daha barış zamanlarında kalkan hançerlerinden
Savaşta artık çıldırmış durumda bütünyle.

KREON

Savaş bitti artık. Teşekkürler derslerine.

HEİMON

Sen hazırlanırken zaferi kutlamaya,
Seni öfkeliendirenlerin ocağını kanla
Boğmaya niyetlendiğinde, sık sık

Söylendi bu şüpheler bana.

KREON

Kimlerdi söyleyenler? Bunu öğrenmekti
Senin asıl görevin. Yoksa onların ağızlarıyla
Bunca şüphe uyandırırçasına, bana
Şüphelerden söz etmek değil.

HEIMON

Unut olanları.

YAŞLILAR

En şifalısidir kralın erdemleri arasında
Unutmasını iyi bilmek.
Bırak eskiyi, eskilerde kalsın.

KREON

Çok yaşlı olduğumdan
Güç geliyor unutmak. Ama sen,
Dilesem senden, unutamaz mısın savunduğunu?
Savunman yüzünden şimdi kim varsa kötülüğümü
İsteyen, seni o kadınla müttefik bilmekte.

HEIMON

Benim ittifakım haklı olanla, karşıma
Nerede çıkarsa çıksın.

KREON

Ve bir deliği de olsun.

HEİMON

Aşağılamaların da engellemez
Senin için üzülmemi.

KREON

Yatağın hâlâ boş.

HEİMON

Altallık derdim bu söze, babamdan gelmeseydi eğer.

KREON

Ben de edepsizlik derdim, gelmeseydi bir kılıbıktan eğer.

HEİMON

Bir kadına köle olurum, sana kölelik yapmaktansa.

KREON

Söylendi artık söylenenler, geri alınamaz.

HEİMON

Alınmamalı da zaten. Senin istediğin
Her şeyi söyleyip, hiç dinlememek.

KREON

Evet. Ve şimdi git artık, görmesin
Seni gözlerim. Sen de o en nazik anda
Kendini esirgeyen korkak gibi davran.
O dişi yılan da ortadan kaldırılsın, hemen!

HEIMON

Gidiyorum, başı dik yürüyen birini
Görüp de titremeyesin diye.

Heimon çıkar.

YAŞLILAR

Efendimiz, en küçük oğlundu öfkeyle çıkıp giden.

KREON

Ama kurtaramaz o kadınları elimden.

YAŞLILAR

O zaman ikisini birden mi öldürmeyi düşünüyorsun?

KREON

Haklısınız, öldürülmeyecek bu işe uzak kalan.

YAŞLILAR

Peki öteki, onu nasıl öldürmek istiyorsun?

KREON

Onu, şimdi Bacchus'un danslarıyla
Halkımın ayaklarının yerden kesildiği
Kentten çıkarsınlar; suçlu, insanların
İzlerinin az olduğu yere kayaların arkasına
Kapatılsın, yanında sadece darı ve şarapla,
Tıpkı ölümlere yapıldığı gibi; sanki gömülen

Oymuşçasına, budur buyruğum.
 Böyle olsun ki, kent bütünyle bozulmasın.

Kreon çıkıp kente gider.

YAŞLILAR

Sanki bulutlar anlatmakta şimdi
 Ödipus'un çocuğunun hücresinde Bacchus'u
 Uzaktan dinleyerek son yolculuğuna hazırlandığını,
 Çünkü seslenmekte şimdi kral halkına ve kentimiz,
 Hâlâ mutluluğa doyamamış, vermekte ona istediği
 Yanıtı. Büyük çünkü kazanılan zafer ve Bacchus
 Dertlilere yaklaşıp sunduğunda unutmaman
 İksirini, dayanmak olanaksızdır çekiciliğine.
 Halk hemen bir yana atar, oğulları için
 Diktiği matem giysilerini ve koşar Bacchus'un
 Şölenine, yorgunluktan bitkin düşme peşinde.

Yaşlılar Bacchus değerlerini alırlar.

Bedenin isteklerinin ruhudur Bacchus, yine de
 Hep o galip gelir, her savaşta! Akrabaları bile
 Katar birbirine, o güçlü eğlence isteğiyle.
 Hiçbir zaman yıkılmaz; bir kez kaptıran kendini
 Ona, kendinden geçip çılgına döner. Ve çıksa
 Bile boyunduruk vurmak isteyen, ona dahi
 Eğer boynunu. Kapkara sulara zayıf gemilerle
 Açılmaktan korkmaz. Sevinç çılgınlarıdır

Bacchus'ün attığı, tenleri farklı ırklar
 Bile bir araya getirdiğinde, ama kalkışmaz dünyayı
 Zorbalıkla yıkmaya, daha başlangıçtan büyük
 Uzlaşmalardan yanadır. Tanrısal güzelliği, savaşçı
 olmamasından kaynaklanmadır.

Nöbetçinin ve hizmetçilerinin eşliğinde, Antigone girer.

YAŞLILAR

Ama şimdi biz de yitirmekteyiz
 Neşemizi ve artık susturamayız
 Gözyaşı pınarlarını, Antigone'ye
 Sunulurken darıyla şarap, ölümün
 armağanları.

ANTİGONE

Vatanımın vatandaşları, görün beni
 Son yoluma giderken ve bakarken
 Güneşin son ışıklarına.
 Hiç görmeyecek miyim bir daha?
 Tüm ölüleri gömen ölüm tanrısı
 Canlı götürmekte beni
 Akheron'un kıyılarına.
 Ne bir düğünüm olacak artık
 Ne de duyacağım bir nişan şarkısını,
 Akheron'un nişanlısıyım bundan böyle.

YAŞLILAR

Ama ünlenerek, övgüler eşliğinde

Gitmektesin ölülerin yanına.
 Silâh kullandığın için silahla da
 Ölmüyorsun. Kendi yaşamını yaşayarak
 İnmekte sin ölülerin dünyasına.

ANTİGONE

Ne yazık ki bana, alaylarınız yağmakta
 Üstüme! Ben ki daha batmadım, gün
 Işımakta hâlâ.
 Ey kentim ve kentimin zenginleri! Günü
 Geldiğinde tarıklığımı yapmalısınız
 Nasıl arkamdan ağlamadan sevenlerim
 Ve hangi yasalarla gönderildiğimin
 O bugüne dek işitilmedik mezara. Ben ki,
 Yerim ne ölülerin ne de yaşayanların
 Yanı. Ne yaşamla yoldaşım, ne de ölümle.

YAŞLILAR

Hiç geri çekilmedi
 Çekilmek gereken yerde. Ölümle
 Gitti, kendini bilmekte direndiği için.

ANTİGONE

Dinle baba ve sen, talihsiz anam,
 Dinleyin yarattığınız talihsizi,
 Uğramış erkeksizliğin lanetine
 Geliyorum. Ve sen,
 Kardeşim, tatlı hayat için öldükten

Sonra, yalnızca hayatı isteyen
Beni de almaktasın yanına.

BİR YAŞLI *Antigone'nin önüne bir kâse darı koyarak:*
Danae'nin bedeni de, cennetin ışıkları
Yerine demir parmaklıkları
Görmek zorunda kalmıştı. Yattı karanlıklar
İçinde. Halbuki o da büyük bir soydandı.
Ve zamanın yaratıcısına yalnızca
Altın saatlerinin hesabını çıkarmıştı.

ANTİGONE

Duydum ki, Tantalos'un
Frigya'dan gelen kızı da
Acılar içinde ölmüş
Sipylos'un tepesinde.
Kamburu çıkmış ve sanki
Sarmaşıktan zincirlere sarınmışçasına
Kayalara büzülüp kalmış;
Ama söylendiğine göre kış
Hiç ayrılmıyormuş yanından
Ve kirpiklerinden dökülen
Karbeyazı gözyaşları hep
Boynundan aşağı süzülürmüş.
Tıpkı onun gibi şimdi götürmekte
Bir ruh ebedi yatağıma.

BİR YAŞLI *önüne bir testi şarap koyarak:*
Ama hem kutsalsın, hem de kutsanmışsın

Daha doğumunda, bizim gibi yalnızca
 Topraktan filizlenmelerin tersine.
 Elbet sen de geçicisin, ama yüceliğinle;
 Ve benzemediğin de söylenemez
 Tanrılara adanan kurbanlara.

ANTİGONE

Şimdiden feda etmektesiniz beni,
 Dertli dertli iç geçirseniz de.
 Bakışlarınız yukarının maviliklerine
 Dikili, hiç dönmüyor bana. Oysa
 Tek yaptığım, kutsal olana
 Kutsal davranmaktı.

YAŞLILAR

Dryad'ın oğlu da yakalanmıştı hemen
 Coşkuyla sövüp sayarken Dionysos'un
 Kötülüklerine ve taşlarla örtülmüştü
 Üstü. Ve öfkeden deliye dönmüşken
 Tanrıyı da tanımıştı, sövüp
 Sayan diliyle.

ANTİGONE

Ne iyi olurdu eğer sizler de
 Toplasaydınız kötülüğün ayıbını
 Kurutup gözyaşlarımla ve
 Yararlansaydınız. Ne var ki
 Göremiyorsunuz ilerisini.

YAŞLILAR

Ama iki ucunda denizin bulunduğu,
 Kireçli kayalıklarda, Boğaz kıyılarında
 Kente yakın bir yerde izlemekteydi
 Savaşın tanrısı, uzak görüşlü iki
 Phineid'in kartal gözleri
 Mızraklarla oyulduğunda ve o
 Yürekli gözleri karanlıklar kapladığında.
 Gelgelelim korkunçtur kaderin gücü.
 Ne servet, ne savaşma ruhu
 Ne de bir kale kurtulabilir elinden.

ANTİGONE

Hayır, yalvaranım size, sözünü etmeyin
 Bana kaderin. Bilirim kaderin ne demek
 Olduğunu. Siz, beni suçsuzken öldüren
 Söz edin, odur şimdi kaderin gelecekteki
 Kurbanı! Zira sanmayın ki siz esirgeneceksiniz!
 Sizler, ey zavalılar! Daha parçalanmış
 Nice bedenler gömülmeden kalacak, gömülmemiş
 Öteki bedenlerin etrafında. Sizler, Kreon'la
 Onca yabancı diyarda birlikte savaşı
 Sürüklemiş olanlar, komutanınız ne kadar
 Savaş kazanmış olursa olsun, sonuncusu
 Yutacak hepinizi. Şimdi ganimet diye bağırın
 Sizler, dolu arabaları değil, ama boşlukları
 Bulacaksınız önünüzde. Ey yaşayanlar,
 Sizlere ağlamaktayım şu anda, gözlerime

Çoktan toprak dolduktan sonra, sizin göreceklerinize!
 Ey sevgili vatanım Thebai! Thebai çevresinde
 Arabaların tırmandığı kaynaklar ve benim
 Korularım! Düşündükçe başınıza gelecekləri
 Nasıl bir yumru tıkanmakta boğazıma
 Bir bilseniz! Ey Thebai
 Senden çıkıp geldiler, insanlıkla
 İlintisi olmayanlar, o yüzden yargılısın
 Sen de toprağa karışmaya şimdi.
 Deyin ki, her kim sorarsa nerede diye
 Antigone, kaçarcasına gitti mezarına.

Antigone bekçi ve hizmetçilerle çıkar.

YAŞLILAR

Dönüp gitti hızlı adımlarla, sanki
 O bekçilerini götürüyormuş gibi. Orada,
 Zafer sütunlarının şimdiden dikildiği
 Alandan geçti. Sıklaştırdı adımlarını
 Vardığında oraya ve
 Yitip gitti.
 Ama o da yemişti bir zamanlar
 Karanlık kayalıklarda pişirilen
 Ekmekten. Oturmuştu gölgeleriyle
 Herkesi zincire vuran kulelerin altında,
 Ta ki Ödipus'un evinden yola çıkan zorbalık,
 Öldürücü gücüyle yine çıktığı yere dönene
 Kadar. Kanlı el, kendi yuvasına vurdu

Darbeyi. Ancak ondan sonra uyandı Antigone
 Öfkeyle, kendisi de dışarı atıldıktan
 Sonra. Soluklarla uyandı.
 Ve sabının son damlası da tükenmeden,
 Ölçülmeden son kötülüğün sınırları,
 Gözleri görmeyen Ödipus'un çocuğu
 İndirdi gözünden yaşlanmış bağları,
 Eğilip bakmak için uçuruma.
 Şimdi de Thebai, aynı görmez gözlerle
 Kaldırmakta yerden ayaklarını, yalpa
 Vurarak tadına bakmakta, türlü bitkilerden
 Karanlıkta karıştırılmış zafer içkisinin
 Tadına, yudumlayıp bayram etmekte.
 Şimdi de gözleri görmeyen kâhin Teiresias
 Geliyor buraya. Yelkenlerini şişirmiş
 Aşağılarda kaynaşan ayaklanmanın
 Ve artan bölünmenin kötü söylentileriyle.

Teiresias, arkasında Kreon'la, bir çocuk tarafından getirilir.

TEİRESİAS

Rahat rahat yürü, çocuğum, yolunu
 Şaşıрма danslardan, sensin yol gösteren.
 Yol gösterenler gitmez Bacchus'un peşinden:
 Kaçınılmazdır düşmesi, ayağını fazla
 Kaldırmanın yerden. Dikkat et, zaferin
 Sütunlarına da çarpmayasın, Zafer diye
 Bağırmaktalar kentte ve kent bütünüyle

Dolmuş delilerle!
Ve şimdi âmâ olan gidiyor görenin peşinden,
Ama onu izleyen, ondan da beter yoksun görmekten.

KREON *Alay ederek Teiresias'ın peşinden gelmiştir:*
Nedir o söylendiğin, asık suratlı,
Savaşın ardından?

TEİRESİAS
Söylenirim, çünkü etmekte sin dansını
Daha zaferin gelmeden.

KREON
Dinle inatçı ihtiyar,
Daha olmamışları gören kâhin,
Dinle, şu çevreye dikilmiş
Sütunları da görmez misin?

TEİRESİAS
Hayır görmem. Ve aklım da bulanmış
Değildir benim. O nedenle geliyorum,
Sevgili dostlarım. Çünkü defnenin
Dolgun yapraklarını da ancak kuruyup
Hışırda dıklarında ya da ısırp
Acı tatlarını aldığında, bu defneymiş
Diye anlarım.

KREON
Şenliklerden hoşlanmıyorsun anlaşılan.

O yüzden söylersin bu korkunç şeyleri.

TEİRESİAS

Benim gördüklerimdir korkunç şeyler.
Dinleyin şimdi, ne haberler aldığımı
Kuşlara bakarak, zaferden sarhoş ve
Bacchus şenlikleriyle sağırlaşmış
Thebai'den: Eski bir sandalyede
Oturuyordum, önümde kuşlarla dolu
Bir liman. Ansızın bir hareket duydum
Havada, öldüresiye; savaşa tutuşmuştu
Kuşlar, birbirlerini parçalayarak.
Hemen ateşleri yakılmış sunaklara baktım.
Hiçbir yerde rastlamadım, iyi şeylerin
Habercisi alevlere. Yalnızca duman
Sarmıştı ağırdan kurban edilen hayvanları
Ve baldırları, yağların arasından
Açıktaydı.

YAŞLILAR

Çok kötüye işaret, tam da zafer günü
Bütün sevinci yiyen söylentiler dolaşırken!

TEİRESİAS

O hiçbir şeyin habercisi olmayan
Şenliklerin öldürücü açıklaması şudur:
Sen, Kreon, yol açtın kentin hastalanmasına.
Çünkü sunaklarla ocaklar kirletildi

Ödipus'un yakışık almaz bir ölüme giden
 Oğluyla karınlarını doyuran köpekler
 Ve kuşlar tarafından. Onun için sesi
 Alışılmış değil, ölü insan eti yemiş
 Kuşların. Gelgelelim Tanrıların
 Hoşuna gitmez dumanların böylesi.
 En iyisi sen çekil, gitme öteki
 Dünyaya gidenin peşinden!

KREON

Senin kuşların, ey yaşlı adam,
 Güzel uçarlar, bilirim. Benim için de
 Uçmuşlardı çünkü. Acemisi değilim
 Ticaretin de, kehanet sanatının da,
 Cimri olmadığım için. Şimdi doldur
 Ceplerini, Sardes'in kehribarları
 Ve Hindistan'ın altınlarıyla.
 Ama bil ki, gömdürmem o korkağı
 Ve korkmam da göktekilerin alınmasından.
 Kimse kıskırtamaz tanrıları bilirim.
 Ama dinle, yaşlı adam, ölümlülerden
 Güçlü olanlar da kötü düşebilirler
 Kötü sözleri yararları için güzel
 Söylemeye kalkıştıkları zaman.

TEIRESİAS

Ben, biraz daha zaman için
 Dilenemeyecek kadar yaşlıyım.

KREON

Kimse yaşlı değildir, biraz daha
Yaşlanmayı istemeyecek kadar.

TEİRESİAS

Bilirim.
Ama fazlasını da biliyorum.

YAŞLILAR

Söyle öyleyse, Teiresias.
Efendimiz, bırakın konuşsun yaşlı adam.

KREON

Nasıl istersen söyle, ama kalkışma
Pazarlığa, çünkü kâhinlerin hepsi
Sever gümüşü.

TEİRESİAS

Duydum ki, zalimler vermektelermiş
Gümüşü.

KREON

Ve biri körse eğer,
O zaman ısırır sikkeyi,
Böylece anlar gümüş olduğunu.

TEİRESİAS

Ama yine de bana vermemeni yeğlerim.
Çünkü bilinmez savaştan sonra ne kalır

İnsanın elinde. Gümüşler mi, oğullar mı,
İktidar mı yoksa.

KREON

Bitti artık savaş.

TEİRESİAS

Öyle mi?
Bir şey soracağım sana!
Senin de dediğin gibi,
Hiçbir şey bilmediğimden
Sormak zorundadırlar bizim gibileri.
Senin ifadenle, geleceği göremediğimden,
Bana düşen şimdiye ve geçmişe
Bakmaktır; o zaman icra edip sanatını
Bir kâhin olarak kalırım. Gerçi
Gördüğümü, bir çocuk da görebilir
Rahatça: Pek zayıf durmakta bu
Zafer uğruna dikilmiş sütunlar, maden
Yetmemiş çünkü; hâlâ yapılmakta
Mızraklar. Ordu için de postlar
Dikilmekte durmaksızın, sanki bir
Sonbahardır yaklaşan; bir de
Balıklar kurutulmakta, kışlık
Bir kampa çıkılacakmışçasına.

YAŞLILAR

Oysa biz düşünmüştük ki, bütün

Bunlar zaferden önceydi, şimdi
 Artık durdurulmuştur bütün hazırlıklar!
 Ve artık Argos'tan madenler ve balıklar
 Getirilmektedir ganimet diye!

TEİRESİAS

Ve bir sürü de nöbetçi var ortada,
 Çok mudur, gözledikleri, yoksa az mıdır,
 Bilmiyor kimse. Ama evinde büyük bir
 Bölünme var; mutlu olayların ardından
 Gelen unutmaya da görünmüyor ortalıklarda.
 Sonra yine anlatılıyor ki, oğlun Heimon
 Kötü ayrılmış yanından, nişanlısı Antigone'yi
 Bir kayalığa attırmışsın, senin öldürüp
 Mezarsız bıraktığın kardeşi Polyneikes'e
 Mezar kazmak istediği için.
 Polyneikes ayaklanmış sana karşı, kardeşi
 Eteokles senin savaşında öldüğünden.
 Böylece görüyorum ki, acımasızca karışmışsın
 Acımasız işlere; ve gümüşler başımı
 Döndürmediğinden, ikinci soruyu soruyorum
 Şimdi de: Sen, ey Menökeus'un oğlu Kreon,
 Neden bunca acımasısın? Haydi gel,
 Kolaylaştırayım konuşmanı: Madenler
 Savaşma yetmediğinden midir bu halin?
 Ne yaptın, hangi budalalıktır ya da
 Kötülüktür yaptığın ki, şimdi yine
 Yürümektesin aynı yolda?

KREON

Sen, çatal dilli sersem!

TEIRESIAS

Daha kötüsü, yarım dilli olmaktır.
 Ve şimdi duy çatalı yanıtımı: Hiçbir
 Nedenin yok yaptıklarını yapman için.
 Kötü yönetim ister hep fazlasını,
 Bulamaksızın. Savaş da taşar sonunda
 Yatağından, kendi bacağına kırmak için.
 Yağma, yağmayı gereksinir, şiddet
 Doğurur şiddeti, bir hiçlikle noktalanır
 Sonunda bütün bunlar. Ben geriye ve
 Çevreme baktım bunları söylemek için.
 Siz de ileriye bakın ve titreyin korkudan.
 Gel çocuğum, götür beni buradan.

Teiresias, çocuk tarafından çıkarılır.

YAŞLILAR

Efendimiz, hâlâ siyah olsaydı
 Saçlarımız, şimdi ağardı.
 Kötü şeyler söyledi öfkeli adam,
 Daha kötülerini kendine sakladı.

KREON

O halde derim ki, neden
 Tartışmalı söylenmemiş olanı?

YAŞLILAR

Ey Kreon, Menökeus'un oğlu,
 Ne zaman dönecek oğullarımız
 Bu erkeksiz kente ve nasıl
 Gidiyor savaşın, söyle bize,
 Menökeus'un oğlu Kreon!

KREON

Deminki kötü niyetli adam
 Dikkatleri çektiğinden bu noktaya,
 Söylüyorum işte: Hain Argos'un
 Bizi sürüklediği savaş, varmadı
 Daha sonuna ve çok iyi gitmemekte.
 Barış buyruğunu verdiğimde, neredeyse
 Olacak iken olmadı, Polyneikes'in
 İhaneti yüzünden. Şimdi buldular
 Cezalarını, o da, ona ağlayan da.

YAŞLILAR

Ama o iş de bitmedi daha;
 Çünkü mızrakların fırtınası
 Senin için estiren oğlun,
 Heimon, sırt çevirdi sana.

KREON

Ben de istemiyorum artık onu
 Bundan böyle. Ne bana, ne de
 Size görünsün, madem ki bıraktı

Beni, yatağını düşünmek uğruna.
 Öteki oğlum Megareus, hâlâ
 Vuruşmakta sallanan surlarda, hiç
 Durmaksızın, Thebai'nin zırhlara
 Bürünmüş gençleriyle.

YAŞLILAR

Sen, ey Menökeus'un yılmak bilmez
 Oğlu Kreon, elbet geldik hep
 Peşinden. Kentte düzen vardı eskiden;
 Uzak tutmuştun bizi düşmanlarımızdan
 Burada Thebai'nin çatısı altında,
 Ancak savaşta cepleri dolan haydutlardan,
 Ve pazar meydanında hep bağırıp duran,
 Yalnızca halkı bölmeye yarayan,
 Para alsalar da, almasalar da
 Hırsları dinmeyenlerden de korumuştun.
 Şimdi bunlar yine bağırırmaktalar ve
 Buldular da dillerine dolayacak
 Bir şeyler; acaba çok büyük bir işin
 Altına mı girdin, ey Menökeus'un oğlu?

KREON

Argos'un üstüne yürüdüğümde,
 Kim yollamıştı beni oraya?
 Sizin buyruğunuzla gittim mızraklarımız için
 Dağlarda maden bulmaya, çünkü
 Argos, zengindir madenlerden yana.

YAŞLILAR

Mızraklardan da yana, görünüşe bakılırsa.
Kötü şeyler gelmişti kulaklarımıza, ama
Yalnız senin söylediklerine inanıp,
Tıkadık kulaklarımızı, korkudan korkarak.
Gözlerimizi de kapadık, sen çektikçe
Dizginleri; yalnızca bir savaş daha
Kaldı demiştin, bir dizgin çekişi daha;
Ama şimdi sanki düşmanmışız gibi
Davranmaktasın bizlere. Ve acımasızca
Sürdürmekte sin ikili bir savaşı.

KREON

Sizin savaşınızdır sürdürdüğüm!

YAŞLILAR

Hayır, senindir!

KREON

Ama alırsam Argos'u
Yine sizin olur, değil mi? Yeter artık!
Demek ki başarmış gözünüzü boyamayı
O asi Antigone, kafalarınızı karıştırmış!

YAŞLILAR

Elbet hakkı vardı kızkardeşin
Erkek kardeşini gömmeye.

KREON

Elbet hakkı vardır bir komutanın, ihanet
Edeni cezalandırmaya.

YAŞLILAR

Böylesine ser yerini bulduğunda hak, bir
Uçurumdur bizi götürdüğü.

KREON

Savaş, yeni bir hukuk yaratır.

YAŞLILAR

Ve eskisiyle ayakta kalır.
Gereksindiğini bulamayan savaş ise, kendini
Yiyip bitirir.

KREON

Nankörler! Etləri yersiniz afiyetle, ama
Beğenmezsiniz aşçının kanlı önlüğünü!
Kılıç seslerini geçirmeyen evlerinizi
Yapasınız diye, yalnızca Argos'ta yetişen
Sandal ağaçlarının tahtalarını verdim size!
Argos'tan getirip verdiğim madenleri de
Bana geri vereniniz olmadı şimdiye kadar.
Oysa siz, oturmuş ganimetin üstüne,
Argos'taki kıyıma ve benim sertliğime
Yakınırsınız. Ama alışkın olduğum şeydir
Ganimetin büyüğü gelmediğinde öfkelerin patlaması.

YAŞLILAR

Peki daha ne kadar kalacak Thebai erkeksiz?

KREON

Thebai'nin erkekleri zengin Argos'u ele geçirene kadar.

YAŞLILAR

Geri çağır onları, hepsi tükenmeden!

KREON

Boş ellerle mi? Oysa desteklemeniz
Gerekir bu görevi yeminle!

YAŞLILAR

İster boş ellerle, ister elsiz,
Gelsin geri ne kaldıysa et ve kandan!

KREON

Elbet gelecekler. Neredeyse düşecek Argos,
Ondan sonra çağıracağım hepsini.
Ve büyük oğlum Megareus getirecek onları size.
Siz dikkat edin ki, kapılar küçük gelmesin
Döneceklere, yalnızca yerde sürünenlerin
Geçebileceği kadar alçak olmasın.
Yoksa sırtları dolu erkekler, yıkabilirler
Sarayın ya da hazine dairelerinin kapılarını.
Ve öyle sevinçli olacaklar ki gelenler,
Size kavuştuklarında ellerinizi ve kollarınızı

Çıkarabilirler yerinden. Korkak göğüslerinizi
Yapıştırdığınızda onların zırhlarına,
Dikkat edin kaburga kemiklerinize!
Çünkü o sevinçli günde
Yetimlerden çok demirler göreceksiniz.
Kimi çekingen kişiler
Zincir taşlar takıp başlarına,
Bükük dizlerle dans etmek
Zorunda da kalmışlardı.

YAŞLILAR

Ey sefil! Şimdi kendi askerlerimizle mi
Korkutmaktasın bizi?
Onları mı salacaksın üstümüze?

KREON

Bunu
Oğlum Megareus'la konuşacağım.

Savaştan gelen bir haberci girer.

HABERCI

Efendimiz! Hazır olun duymaya diyeceklerimi
Ben felâket habercisiyim! Durdurun şenliğini
Kazanıldı sanılan zaferin! Yeni bir meydan
Savaşında yenildi Argos'taki ordun, kaçmakta.
Oğlun Megareus da yaşamıyor artık. Parçalanmış
Yatıyor Argos'un sert topraklarında.

Sen Polyneikes'in kaçışının hesabını sorduğunda
 Ve orduda pekçokları bunu kötü karşılayınca,
 Onları herkesin gözü önünde astırıp, kendin
 Acele Thebai'ye döndüğünde, ilk oğlun bizi
 Hemen yeniden geçirdi saldırıya.
 Henüz kendi saflarındaki kanlı kıyımların
 Sarhoşluğundan kurtulamamış askerler,
 Daha Thebai'lilerin kanlarıyla ıslak
 Baltalarını yorgun argın kaldırdılar
 Argos halkına. Ve pekçokları da sırtını
 Döndü, onlara düşmandan daha korkutucu
 Olmak için, belki fazla sert sesle
 Buyruklar yağdıran Megareus'a.
 Yine de başlangıçta bizden yana gibiydi
 Savaşın kaderi. Hani savaş, kendi tutkusunun
 Gebesidir ya, ve kan, ister senin, ister
 Başkasının olsun, sarhoş eder insanı.
 Cesaretin başaramadığını başarır korku.
 Gelgelelim arazinin, silâhların ve
 Yiyeceklerin önemi de yadsınamaz elbet.
 Ve inanın efendimiz, Argos halkı da
 Müthişti savaşçılıkta. Kadınlar
 Çocuklarla yanyanaydı savaşın ortasında.
 Çoktandır yiyecek yüzü görmemiş karavanalarla
 Haşlak sular döküldü üzerimize; ayakta
 Kalmış evler bile ateşe verildi arkamızdan,
 Sanki artık kimse bir yerlerde oturmayı
 Düşünmüyormuşçasına. Çünkü ev eşyaları

Ve binalar, silâha ve siperlere dönüşmüştü.
 Ama oğlun hâlâ ilerletiyordu bizi, artık
 Boşalıp bir mezara dönüşmüş kentin
 Gittikçe daha derinlerine götürüyordu.
 Yıkıntılar başlamıştı bizi birbirimizden
 Ayırmaya. Ele geçirdiğimiz mahallelerden
 Yükselen dumanlar ve kabaran alev denizleri
 Engelliyordu görmemizi. Ateşten kaçıp,
 Düşman ararken, kendi adamlarımıza rastlıyorduk.
 Kimse bilmiyor, hangi silâhla vuruldu oğlun.
 Thebai'nin gözbebeği gençlerin hepsi
 Öldü artık; şimdi Thebai de kalamaz Thebai
 Olarak ayakta; çünkü Argos halkı, arabalara
 Doluşmuş, bütün yollardan buraya gelmekte.
 Ve ben ki gördüm bütün bunları, memnunum
 Artık Thebai'nin yıkıldığına.

Haberci ölür.

YAŞLILAR
 Vah bize!

KREON
 Megareus! Oğlum!

YAŞLILAR
 Zamanı harcama
 Yakınmalarla, hazırla saldırıyı!

KREON

Hazırlayalım olmayanı! Elensin onlar da!

YAŞLILAR

Zafer sarhoşluğuyla
Sıçramakta Thebai, düşman yalınlık
Gelirken üstümüze!
Ve sen, aldatmak için bizi
Çıkarıp astırdın kılıcını!
Şimdi belki anımsarsın öteki oğlunu.
Çağır onu!

KREON

Evet, Heimon, son varlığım!
Evet, en son doğan oğlum! Koş
Yardımaımıza bu büyük yıkımda! Unut
Sana söylediklerimi, çünkü
Hükmedememiştim duygularıma
Hükümdarken bu kentte.

YAŞLILAR

Koş kayalığa
Ve çöz mezar kazan kadını, çabuk
Çöz Antigone'yi!

KREON

Çıkarırsam onu,
Benimle olur musunuz o zaman?
Çünkü siz de sessiz kaldınız

Yaptıklarına. Bu sizi de ortak
Kılar bana!

YAŞLILAR
Git artık!

KREON
Kürekler! Kürekler!

Kreon gider.

YAŞLILAR
Bitsin artık bu danslar!

YAŞLILAR *Zilleri çalarak:*
Ey sevincin ruhu. Kadmos'un sevdiği
Bütün suların gururu, eğer istiyorsan
Kentini bir kez daha görmek, çabuk
Yola çık ve gel, gece basmazdan önce,
Çünkü sonra bulamayacaksın yerinde.
Sevincin tanrısı, burada
Bakkha'ların anavatanı Thebai'de,
Buz gibi Ismenos deresinin
Kıyılarında yaşamıştın.
Damların üzerine güzel çizgilerle
Yükselmiş sunak dumanları görmüştü seni.
Kentin evlerinde ocak ateşlerini,
Ateşlerden yükselen dumanları,
Dumanların da gölgesini bile
Bulamayacaksın. Bin yıl boyunca

Bu kentin, kendilerini en uzak denizlerde
Bulmuş çocukları, bugün neredeyse
Bir taş bile bulamıyorlar, başlarının
Altına koyacak.

Kendi zamanlarında sen, sevincin
Tanrısı, otururdun Cocytus'da,
Kastaleia ormanında. Ama demirci
Atölyesine de gidip, yüzünde
Bir gülümsemeyle, başparmağıyla
Bakmıştın kılıçların keskinliğine.
Çoğu kez Thebai'ye de gittin,
Neşe içindeki sokakları
Ölümsüz şarkılarla dolarken henüz.

Ah, ne yazık ki silâhlar bıçtı
Sahiplerini. Gelgelelim kollar
Nasıl da yenik düşer yorgunluğa!
Bir mucizeyi gereksinir zorbalık
Hoşgörü ise biraz bilgeliği gerektirir.
Ve şimdi, kaç kez yenik düşmüş düşman,
Saraylarımızda ve göstermekte kanlı
Mızraklarla yedi kapılı koca ağız;
Kanımızı içmeden çıkıp gitmez
Artık buralardan.

Şimdi orada bir hizmetçi kız
Yararak kaçanların kalabalığını
Bir haberle yaklaştırmakta, herhalde
Babasının bizi kurtaracak
Fırtınaların başına geçirdiği
Heimon'dan.

Bir hizmetçi kız haberci olarak gelir.

HABERCI

Her şey bitti artık! Son kılıç da kırıldı!
 Heimon öldü, kanına girerek kendi elleriyle.
 Kendi gözlerimle gördüm; ondan önce olanları ise,
 Efendimizle birlikte, zavallı Polyneikes'in
 Köpeklerin parçaladığı cesedinin bulunduğu
 Yere giden uşaklardan öğrendim.
 Yıkadılar hiç konuşmaksızın ve yatırdılar
 Taze dalların arasına, ne kalmışsa Polyneikes'ten.
 Ve vatan toprağından küçük bir tepelik
 Yaptılar büyük bir özenle.
 Efendimiz koşarak yanındakilerle
 Yaklaştı, bizim durduğumuz kaya mezarına.
 Ama tam o sırada büyük yakınmalar geldi
 Mezardan, efendime koştular, söylemek için.
 Koşarak gitti Efendimiz; ve nasıl ki
 Koyuldu yola, tuhaf, karanlık, zorla çıkan
 Ses, daha da bir dolandı çevresine.
 Sonra bağırdı Kreon yaklaşmışken ve
 Yakınarak baktı duvardan koparılmış sürgüye,
 Güçlkle, ama söylediğine inanırcasına
 Konuştu: "Bu, çocuğum Heimon'un sesi değil."
 Araştırdık efendimizin korkuyla söylediklerini.
 Ve mezarların en arkasında, gördük Antigone'yi,
 Kumaştan bir ilmikle, asmıştı kendini boynundan,
 Ve Heimon uzanmıştı onun ayaklarının altına,

Olmayan gerdege ve babasının yaptıklarına
 Yakınarak. Görünce babası onu, gidip
 Konuştu: "Gel buraya yavrum, ayaklarına
 Kapanarak yalvarırım sana."
 Buz gibi, bir şey söylemeksizin baktı oğlu,
 Ve çekti iki yanı keskin kılıcını, ona doğru.
 Ama babası korkup davranınca kaçmaya,
 Bir şey söylemedi artık, öylece ayaktayken
 Kılıcı ağır ağır soktu kendi bedenine.
 Düştü hiç ses çıkartmaksızın.
 Ölü, ölünün yanındaydı artık,
 Şimdi yeraltı dünyasının evlerinde
 Kutlanmakta bir gerdek.
 Bakın, efendimiz geliyor.

YAŞLILAR

Bitti artık kent, dizginlere alışmışken,
 Boşaldı dizginlerinden. Şimdi zavallı adam
 Kadınlara dayanmış geliyor, büyük
 Bir anıyla ellerinde, kendisine hep
 Çılgınlıklarını anımsatacak...

Kreon, elinde Heimon'un giysisiyle girer.

KREON

Bakın, ne var elimde, bir giysi. Oysa
 Sanmıştım ki almaya gittiğim, bir kılıçtır.
 Çok erken öldü oğlum. Bir savaş daha, ve

Yerle bir olacaktı Argos! Ama tüm cesaret
 Ve çaba, bana karşı kullanıldı.
 Böylece düşüyor Thebai.
 Ve düşün, düşün benimle, şuradaki
 Akbabalara yem olsun. Budur dileğim.

Kreon, hizmetçilerle çıkar.

YAŞLILAR

Ve dönüp gitti, ellerinde
 Yalnızca Labdakos'un tüm soyunun
 Kanıyla kanlanmış bir kumaşla
 Düşen kente doğru.
 Bize gelince
 Yine onu izleyeceğiz hepimiz,
 Yeraltına giden yolda. Ellerimiz
 Kesilecek, artık vuramam diye.
 Ama bütün bunları gören, ancak
 Düşmana yardım edebildi, neredeyse
 Kökümüzü kurutmak üzere olan düşmana.
 Çünkü hep kısadır zaman, kader
 Sarmıştır dört bir yanı;
 Hiç düşünmeden, öylesine yaşamaya
 Yetecek kadar uzun değildir zaman;
 Aman tanımaz sabırlı olmayı bırakıp
 Kötülüğe koşana; ne de yeter,
 Yaşlanıp bilgeliğe ulaşmaya.

"ANTİGONE" İÇİN YENİ PROLOG

Sahneye Antigone'yi, Kreon'u ve kâhin Teiresias'ı canlandıran oyuncular girerler. Teiresias, iki oyuncunun arasında, seyircilere seslenir:

Dostlar, alışılmamış gelebilir
Size, burada ele aldığımız
Bin yıllık ştirin yüksek dili.
Bir zamanlarki izleyicilerin çok
İyi bildikleri konuyu da bilmeyebilirsiniz.
Onun için izin verin, tanıtalım size.
Bu, Ödipus'un soyundan gelme prenses Antigone.
Buradaki, onun amcası, Thebai kentinin tiranı Kreon.
Ben de kâhin Teiresias. Şurada gördüğünüz
Yağma amacıyla bir savaş açar uzaklardaki Argos'a.
Karşı çıkınca Argos bu insanlıktan uzak tutuma,
Yakıp yıkar Argos'u Kreon. Ama bir kez
İnsanlık dışı damgasını yiyen savaşı,
Yıkılır kendi başına. Adaletten ödün vermeyen
Antigone, bakmaksızın kendi halkının uşaklığına
Son vermiştir bu savaşa. Şimdi sizden dileğimiz,
Benzer eylemleri aramanızdır düşüncelerinizde,

Yakın geçmişte, ya da gerektiği halde
Gerçekleştirilememiş eylemleri. Şimdi bizleri
Ve öteki oyuncularıyla sırayla göreceksiniz
Küçük bir sahnede; göreceksiniz, barbarca
Kurban edişlerin izleri olan hayvan kafataslarının
Arasından ve karanlık zamanların içinden
Nasıl büyüyüp yükseldiğini insanlığın.

Oyuncular arkaya çekilirlerken, öteki oyuncular da sahneye girerler.

"SOFOKLES'İN ANTİGONE'Sİ",
BERTOLT BRECHT'İN "CORİOLANUS" VE "JEANNE D'ARC"
UYARLAMALARININ YANI SIRA,
EN ÖNEMLİ UYARLAMA ÇALIŞMALARI ARASINDA SAYILIR.
BRECHT, KENDİ DEYİŞİYLE,
"İKİBİNBEŞYÜZ YILLIK BİR GEÇMİŞE DAYANAN
BU GÖRKEMLİ ŞİİRİ", ŞİİR DİLİNDEN HİÇBİR ÖDÜN VERMEKSİZİN,
AMA ÖZELLİKLE KADER ANLAYIŞI AÇISINDAN
"GÜNCELLEŞTİREREK" SAHNEYE UYARLAMIŞTIR.

ISBN 975-363-250-9

9 789753 632508